

EVRENİN SON KULLANMA TARİHİ

vadedilmiş ruhlar uyurken yerin derinliklerinde
sismik dalgaların boyu uzadıkça uzarken
teyakkuzla gelen büyük vahşeti duydum
saat 06.25

merkez üssü göğüs kafesimden taşan bu derin sarsıntıda
zemin sıvılaşmış
evrenin çatısı çökmek üzere

şimdi anlıyorum kırmızı alt yazılardaki istatistikleri:
evet, tıpkı anlattığın gibi
bu sabah zehirli okçular sızmış kalbimdeki çatlaktan
Grejuvalar dökülmüş avurduma

ipeksi hıçkırıklar takılmış çaresizce fırlattığım mızrak uçlarına
ve bayraklar delik deşik olmuş
oysaki tan ağarırken
delici bir şâhî'nin ayaklarını her iki tarafa yerleştirmişti rüzgâr
tıkanmış damarlarımda erirken üşüyen kışlar
sımsıkı giyinmiştim seni gömleğimin üstüne
at yarışlarında nal sesleri
ince kum zerrelerinde kaybolmuştu
gözlerim sıvılaştı

çisil çisil gövdelere saklanan korkutucu rüzgârda
mendireklerdeki gemilerden kaçan beyaz çarşafklar
deniz suyu gibi titretmişti, dağlamıştı dilimi
hissediyordum
düşmemek için vadi sırtlarına kadar dayanmıştı deniz
kır meltemi, mümkün olduğunca yukarı kaldırırken ayaklarını
dalgalar yavaşça arşın bileklerinden kavramıştı
işte ilk kez o zaman gördüm
deniz, ayakları üstüne düşmüştü, hastaydı
öksüren dalgalar vadide derin yarıklar, fay hatları açmıştı
husumet derinleşmiş, tarih sıvılaştı

kan basıncın yavaş yavaş düşerken
inşa ederken, toprağı delerken, kömür madeni kazarken
hatırladın işte: tarih senin icadındır
mucidin bir tarihi yoktur
anladın mı şimdi?
tüm arşivler, devrimleri pas geçen ruhumun
bozuk bir sismografla kaydedilmiş, volkanik tüfle kaplanmış hikâyesidir

Ensar KILIÇ